

ρήθέντων τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν γιγνομένην αὐτοῖς |
 ἱκανὴν φιλοτιμίαν ἡγεῖσθαι· ἐγὼ δὲ νομίζω χρῆναι τὸν
 πόλει περὶ πραγμάτων ἐπιχειροῦντα συμβουλεύειν μᾶλλον
 ὅπως τὰ δόξαντα συνοίσει σκοπεῖν, ἢ πῶς οἱ παραχρῆμα
 λόγοι χάριν ἔξουσι. Δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκι-
 μοῦσι συμφέροντός τινος ἔργου πράξιν προσεῖναι, ἵνα
 μὴ νῦν μόνον, ἀλλ' αἰεὶ τὰ ρηθέντα καλῶς ἔχη.

Θ [Ι]

1 Εἰ μὲν ἐγνώκατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί βέλτιστον
 ὄν τυγχάνει πράξαι περὶ τῶν παρόντων, ἀμάρτημα τὸ
 συμβουλεύειν προτιθέσθαι· ἃ γὰρ αὐτοὶ πρὶν ἀκοῦσαι
 δοκιμάζετε συμφέρειν, τί δεῖ ταῦτ' ἀκούοντας μάτην
 ἐνοχλεῖσθαι; Εἰ δὲ σκοπεῖτε καὶ βουλεύεσθ' ὡς ἐκ τῶν
 ῥηθησομένων δοκιμάσαι δέον, οὐκ ὀρθῶς ἔχει τὸ κωλύειν
 τοὺς βουλομένους λέγειν. Παρὰ μὲν γὰρ τῶν ὅλως
 ἀποστερεῖσθ' ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν, εἴ τι χρήσιμον ἐντεθύ-
 μηνται· τοὺς δ' ἀφέντας ἃ τυγχάνουσιν ἐγνωκότες, ὧν
 ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴονται, ταῦτα ποιεῖτε συμβουλεύειν.

2 Ἔστιν δ' ἀμαρτάνειν μὲν βουλομένων τὸ συνα-
 ναγκάζειν τὸν παριόνθ' ἃ βούλεσθε λέγειν, βουλευο-
 μένων δ' ἀκούσαντας ἃ γινώσκει σκοπεῖν, κἂν τι
 καλῶς ἔχη, χρῆσθαι. Λέγω δὲ ταῦτ' οὐκ ἐναντία τοῖς
 ὑμῖν ἀρέσκουσιν μέλλων παραινεῖν, ἀλλ' ἐκεῖν' εἰδώς,